

tydelige Summer til Nybygning paa Værftet. At dette er en Nødvendighed, ligger jo ikke alene deri, at det vilde være urimeligt at have et saa kostbart Institut som Orlogsværftet uden at lade det bestille Noget, men ogsaa deri, at det ligefrem er nødvendigt for, at Flaaden kan vedligeholdes og tillige have en saadan ordinær Tilvært, at den Afgang, som ordinært finder Sted, kan blive erstattet. Det hører altsaa til den ordinære Finantslovs Vilkaar, at saadanne Nybygninger finde Sted. Det, som det nu dreier sig om, er dette, at der ved denne Finantslov skal tages Beslutning om, hvad der skal paa-begyndes paa Værftet, naar i næste Finantsaar Pantserstikbet „Helgoland“ bliver færdigt, idet det er blevet gjort gjældende, at det vilde være nødvendigt, at der ved Finantsloven for næste Aar blev taget Bestemmelse derom, for at de fornødne Forarbejder kunne blive foretagne saaledes, at Arbejdet kunde begynde strax ved det derefter følgende Finantsaars Begyndelse. Det dreier sig her ikke om nogetsemhelst Andet end om at tilveiebringe en jevn Vedligeholdelse af Nybygningerne paa Værftet. Man kan tale for eller imod, om dette Argument slaar til, og om det er nødvendigt af dette Hensyn at foretage denne Foranstaltning; men det er dette Hensyn og kun dette, som har ledet til, at vi have foreslaaet de her fremstillede Nybygninger. Ved 2den Behandling havde man foreslaaet at lade de da opførte Nybygninger saavel Pantserstikbet som den pantsrede Kanonbaad udgaa, idet man ikke kunde gaa ind paa disse Nybygninger, og det selvfølgelig ikke i og for sig kunde siges at paahvile Thinget eller dets Udvalg at tage Initiativet til andre Nybygninger. Saaledes stod man ved 2den Behandling, idet man tillige havde henvist Marinebestyrelsen til at kunne give Orlogsværftet nogen Bestjæftigelse ved at lade Kongens Dampskib bygge der, en Hensætning, som jeg skal gjentage og minde om, at den tidligere Forudsætning for Bygning af Kongens Dampskib var, at det skulde bygges paa Værftet, nemlig da det første Gang blev foreslaaet i 1874—75. Jeg antager ikke, at der vil kunne gives tilstrækkelig vægtige Grunde for at fravige denne Bestemmelse, saa meget mere, som der jo paa Værftet findes Tilstrækkeligt af mindre Beddinger til at kunne sætte et saadant Dampskib i Værk. Saaledes stod man ved 2den Behandling. Efter at det nu var blevet gjort gjældende, at nogen Nybygning maatte der besluttes, og da det efter de eiendommelige Forhold, hvori vi i det Hele taget ere i vort konstitutionelle Liv, blev os, der angav Typen og Principet for den Nybygning, som vi vilde, at der skulde udføres, naar „Helgoland“ var færdig, saa er det Forslag fremkommet, som nu foreligger her til 3die Behandling; men at der deri skulde ligge nogensemhelst Forbindelse med Søforvarsplanen, benægter jeg lige saa bestemt. Det ærede Medlem stillede endvidere i Udsgit, at denne

Bevilling ikke alene var 200,000 Kr., men egentlig 2 Millioner. De 200,000 Kr., som ere den opførte Størelse, har forholdsvis en ringe Betydning; Meningen skulde være den at føre en Bevilling ud i Linien, der betegnede denne Beslutning om den foresatte Nybygning, efter at „Helgoland“ var fuldført; men Summen indenfor Linien, de 2 Millioner, er kun en Sum, der betegner Grændsen for Størelsen og Kostbarheden af det foreslaaede Skib. Vedtages dette Forslag, ville de følgende 1,800,000 Kr. i følgende Finantsaar indgaa paa de ordinære Bevillinger under § 23. De Herrer ville vide, at der aarlig bevilges 1,200,000 Kr. til Nybygninger paa Værftet, og naar „Helgoland“ er færdigt, vil det foreslaaede nye Torpedostik indgaa under de ordinære Bevillinger til Nybygninger paa Værftet for eet Aar med 1,200,000 Kr., og derefter med 600,000 Kr., og Skibet vil være fuldført i 2½ Aar, med mindre man i det følgende Aar vil give en ekstraordinær Bevilling for at fremme Bygningen hurtig. Sige overfor dette Spørgsmaal ville følgende Hugsdage staa fuldstændig frie. Skal der ikke bevilges Mere end ved ordinær Bevilling, vil Skibet være færdigt i 2½ Aar. Det undrer mig særdeles, at det ærede Medlem kunde se sig saa vred paa disse 2 Millioner, thi Tanken med denne Grændsebestemmelse stammer nemlig fra det ærede Medlem selv. I 1871, tror jeg det var, da vi i Finantsudvalget fandt det rigtigt at standse med Bygningen af Pantserstikbet, efterat Pantserstikbet Odin var fuldført, var man i Lovol om, hvilken Form man skulde give sin Beslutning for derpaa følgende Nybygninger, og man valgte da, efter det ærede Medlems Forslag, at indsætte en Bevilling paa Finantsloven: „Til Sømateriel, der ikke maa koste over 1 Million Daler, bevilges 100,000 Rd.“ — tror jeg det var, Summen er ligegyldig, men Formen var saaledes. Det ærede Medlem mente, at der skulde ligge en høj Grad af Tillid i den Bevilling, vi her have opført, idet der var givet Ministeren Valget imellem de to Alternativer: enten et paa en vis Maade armeret Torpedostik eller upantsrede Kanonbaade. Jeg antager nu, at ærede Medlemmer ville give mig Ret i, at naar der er Tale om Tillid ved at overlade Administrationen Valget, vises der større Tillid ved at give Administrationen Ret til at vælge Sømateriel overhovedet, hvor Ministeriet kan vælge frit, hvad det vil bruge denne Million til, naar det blot er Sømateriel. Der var ved denne Bevilling i sin Tid givet Administrationen saa stor Frihed, som den indenfor den finantsielle Grændse af 1 Million paa nogen Maade kunde ønske sig; men saaledes er det ikke nu. Nu have vi nøie fastsat to bestemte Alternativer, som Ministeren kan vælge imellem, og endelig have vi fastsat den samme finantsielle Grændse, nemlig 2 Millioner Kr., der jo er lig 1 Million Rd. Jeg troede, at det ærede Medlem vilde have følt sig